

Oponentský posudek na bakalářskou práci, jejímž autorem je Jimmy Shaya

Analýza pohybů hráče basketbalu v utkání

67 stran, abstrakt v jazyce českém a anglickém, 5 tabulek, 18 obrázků a 20 grafů zakomponovaných v textu, 27 odkazů v přehledu tištěné literatury a 5 odkazů na internetové zdroje, 1 příloha

Zmapování pohybových aspektů herního výkonu v basketbalu a určení proporcionality ve struktuře těchto aspektů představuje teoreticky i v dopadech na praxi nesmírně záslužnou činnost. Umožňuje totiž vytvoření relativně přesného obrazu toho, co ve skutečnosti obnáší motorická stránka v předpokladech existence a realizace individuálního herního výkonu. Na takovém podkladě lze následně - v tréninkovém procesu daleko přesněji manipulovat se zatížením a s volbou pohybových úkonů např. vzhledem k hráčských funkcím.

Některé sportovní hry se problematikou intenzivně zabývají nebo ji mají již částečně, tj. s ohledem na nutnost průběžné aktualizace, vyřešenou (např. fotbal). Jiné sportovní hry teprve na zpracování čekají anebo s náměty stejného či podobného rázu nesměle koketují. Takovým případem je i basketbal a v zaměřenosti na něho lze tudíž uvítat každou práci, jakkoli v náznacích „*know-how*“.

S ohledem na to, co jsme uvedli, je téma předložené bakalářské práce nejenom odůvodněné, svým způsobem průkopnické, ale jeho řešení také nanejvýš potřebné. Práce si klade za cíl analyzovat, kvantitativně vyjádřit a porovnat pohybové zatížení tří skupin hráčů basketbalu (určených podle tzv. hráčských funkcí) jednoho z vytipovaných družstev naší nejvyšší seniorské soutěže. Z takto stanoveného cíle se odvíjejí úkoly a formulují pracovní hypotézy. Sledovaným družstvem se pro autora práce stalo 11 hráčů BK Děčín, a sice v utkání s USK Praha v sezóně 2013/2014.

Jako metoda sběru dat je aplikováno zprostředkované pozorování, tj. pozorování videozáznamu. Součástí metody je evidence předem určených ukazatelů, které autor jmenuje ve dvou kategoriích jako primární a sekundární pohyby. Celkem je pozorováno a evidováno 16 typů pohybů. Ty jsou zaznamenávány podle odvíjející se reality průběhu utkání v sekundových intervalech pro každého hráče zvlášť. Zjištěné údaje jsou následně podrobeny zpracování formou jednak tabulkových přehledů, jednak grafických ztvárnění. Jak tabulky, tak grafy tvoří součást textu a je relativně snadné se v nich orientovat. Svá zjištění autor podrobuje konfrontaci se stanoveným cílem, určenými úkoly a pracovními tezemi v závěru práce.

Práce má bezpochyby velmi dobrou úroveň, a určitě nejenom kvůli již konstatované volbě námětu. Rovněž z členění práce a z vlastního elaborátu je patrná určitá logičnost, pečlivost a zejména pracnost. Právě tuto kategorii chceme v hodnocení vyzdvihnout, a to prvořadě s ohledem na realizaci vlastního pozorování a evidenci předem vytipovaných a definovaných ukazatelů hráčské motoriky. Zdá se, že s velkou rozvahou a uvážením byly uskutečněny i klasifikace a popis těchto fenoménů. Vlastní postup pro sběr dat tak získal naprosto přesný a racionálně zdůvodněný podklad.

Na druhou stranu práce vyvolává několik otázek k polemice, k zamyšlení ... Tato poznámka není míněna v pejorativním slova smyslu, ale spíš jako vyjádření něčeho, co by se mohlo stát předmětem jednání v rámci obhajoby. Tak především si neodpustíme připomínku o analytickém přístupu k problematice sportovní výkonnosti. Přístup je patrný zvýrazňováním teorie sportovního tréninku (obecněji vzato) a směřuje jednak k přeceňování významu tzv. schopností (pohybových schopností), jednak ke škatulkování tréninkového procesu na tzv. složky, eventuálně další jednotlivosti. Myslíme si, že tento přístup práci a její řešení poněkud komplikuje, a to již v jejích teoretických východiscích.

Druhá otázka, která podle našeho názoru stojí za povšimnutí a která má určitou spojitost s předchozím připomenutím, se týká definice a klasifikace tzv. pohybů, resp. jejich dvou kategorií (primární pohyby, sekundární pohyby). V práci se stávají předmětem vlastního pozorování a evidence, čímž vytvářejí do velké míry předpoklad úspěšného řešení. Nic proti ničemu, ale v upřesnění směřuje nastolená otázka k tomu, proč pro identifikaci, konkretizaci a zdůvodnění pohybových úkonů hráčů se nevyužila, resp. alespoň v určité míře neuplatnila běžně používaná a vžitá definice herních činností jednotlivce. Upřímně řečeno, úsilí připomínané v práci vlastním (i když propracovaným) přehledem a deskripcí pohybových aktů vyznívá poněkud křečovitě a jakoby ve smyslu nároku na revizi zmíněných činností.

Obdobná připomínka se vztahuje i k teorii uplatňované v práci kolem jednoho ze základních způsobů realizace každé sportovní hry, tj. utkání. Tato teorie je ve sportovních hrách již dávno vymyšlena, dlouhodobě používána a argumentací některých pojmů má stále svoji platnost. Je proto škoda, že autor alespoň částečně tuto teorii nevyužil ... ve prospěch větší přehlednosti.

I přes uvedené připomínky, orientované spíše k rozpravě v rámci obhajoby, nemíníme nic měnit na již formulovaném celkovém hodnocení. Práce má velmi dobrou úroveň a je předložena s jistotou až svérázné originality. Práci doporučuje k obhajobě.

V Praze 19.4.2016

PaedDr. Michael Velenský, PhD.